

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1316213165.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a členov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: T. H. P., I. XA, W., správca konkurznej podstaty úpadcu G. Č., T. XX, X., proti žalovanej: Y. H., T. H. XA, S. R., zastúpenej H. W. V. & V., U..G..C., N.: XX XXX XXX, Z. XX, X., o zaplatenie 51.509,62 eura s príslušenstvom, za účasti intervenientky na strane žalobcu Y. X. V., V. XX, X., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.10.2021, č.k. 16C/203/2016-200 a na odvolanie žalobcu a intervenientky na strane žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05.09.2022, č.k. 16C/203/2016-295, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.

Žalovanej v konaní o odvolaní proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie priznáva proti žalobcovi a intervenientke plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanej v konaní o odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), žalovanej priznal voči (pôvodnej) žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu (výrok II.) a (pôvodnej) žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok III.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pôvodná správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Y. X. V. (ďalej len „pôvodná správkyňa“ alebo „pôvodná žalobkyňa“) sa ako žalobkyňa žalobou zo dňa 03.08.2016 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 51.509,62 eura s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, keď z majetku úpadcu sa v rámci konkurzu uspokojil záložný veriteľ žalovanej. Konajúci súd, potom ako jeho v poradí prvý zamietajúci rozsudok zo dňa 03.07.2018, č.k. 16C/203/2016-116, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.10.2019, sp. zn. 3Co/184/2019, a vec vrátil na ďalšie konanie, nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 20.10.2021 o 10.30 hod., na ktoré predvolal pôvodnú žalobkyňu a právneho zástupcu žalovanej. Pôvodná žalobkyňa prevzala predvolanie na pojednávanie, v ktorom ju konajúci súd poučil o tom, že ak sa na pojednávanie nedostaví a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, na návrh druhej strany rozhodne o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 278 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) dňa 28.06.2021; na nariadené súdne pojednávanie (20.10.2021) sa nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila včas a vážnymi okolnosťami a nepožiadala ani o jeho odročenie.

Na predmetnom súdnom pojednávaní navrhol právny zástupca žalovanej rozhodnúť kontumačným rozsudkom.

3. Súd prvej inštancie, majúci za splnené podmienky normované hypotézou ustanovenia § 278 C.s.p., keď a) riadne a včas predvolal pôvodnú žalobkyňu na pojednávanie nariadené na 20.10.2021, b) predvolanie obsahovalo všetky potrebné údaje, t.j. údaj o termíne a mieste pojednávania, c) v predvolaní ju poučil o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a d) predvolanie jej doručil včas, t.j. dňa 28.06.2021, zistiac, že pôvodná žalobkyňa sa na prejednanie veci nedostavila, svoju neprítomnosť neospravedlnila a právny zástupca žalovanej navrhol vydať rozsudok pre zmeškanie, tomuto návrhu vyhovel a za súčasnej aplikácie § 137 písm. a), § 278, § 279, § 281 ods. 1, ods. 2 C.s.p., rozhodol tak, že žalobu zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal proti neúspešnej pôvodnej žalobkyni náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

5. Následne, vychádzajúc z názoru, že základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 C.s.p. a v ňom premietnutá zásada úspechu nevyklučuje rôznych pomer úspechu v jednotlivých fázach konania, t.j. prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu týchto jednotlivých trov konania tromi samostatnými výrokmi, konajúci súd priznal pôvodnej žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, nárok na ich náhradu v plnom rozsahu; o ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala pôvodná správkyňa konkurznej podstaty úpadcu, v pozícii žalobkyne, v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 písm. b) C.s.p. a súčasne navrhla jeho zrušenie podľa 281 ods. 2 C.s.p., uvádzajúc, že sa o kontumačnom rozsudku dozvedela po doručení do elektronickej schránky dňa 15.11.2021. Podľa nej existoval ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškala súdne pojednávanie, na ktorom konajúci súd vyhlásil kontumačný rozsudok. Na jeho objasnenie pôvodná žalobkyňa uviedla, že v zmysle § 25 ods. 8 zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch (ďalej len „zákon č. 8/2005 Z.z.“) v spojení s § 42 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) jej ministerstvo spravodlivosti SR dňa 30.04.2021 pozastavilo výkon správcovskej činnosti; túto okolnosť vnímala ako zákonnú prekážku, pri existencii ktorej nemohla činnosť správcu vykonávať. Na uvedenom základe preto podala dňa 04.05.2021 na Okresný súd Bratislava I návrh na odvolanie z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu (G. Č.), o ktorom však konkurzný súd bezodkladne nerozhodol, ani napriek jej urgencii zo dňa 31.05.2021 a 16.06.2021; z tejto funkcie ju napokon odvolal uznesením zo dňa 16.07.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 141/2021 dňa 23.07.2021. Konkurzný súd ju ako správkyňu konkurznej podstaty odvolal z funkcie mimo schôdze veriteľov, pričom novú schôdzu nezvolal bezodkladne, ale až uznesením zo dňa 10.09.2021 na termín 15.10.2021; súčasťou programu bolo aj schválenie návrhu nového správcu. Pôvodná žalobkyňa mala za to, že prieťahy a nečinnosť konkurzného súdu viedli v konečnom dôsledku k vydaniu kontumačného rozsudku na pojednávaní dňa 20.10.2021. V tejto súvislosti uviedla, že predvolanie na termín pojednávania prevzala v čase, kedy už mala pozastavenú činnosť správcu, pričom riadiac sa zákonnými ustanoveniami vzťahujúcimi sa k odvolaniu a menovaniu správcu v konkurznom konaní nemala dôvod predpokladať, že by do dátumu jeho konania konkurzný súd neustanovil nového správcu. I z toho dôvodu založila predvolanie na termín pojednávania v prejednávaní veci do správcovskeho spisu, ktorý pripravila na odovzdanie novému správcovi v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 8/2005 Z.z. v spojení s § 42 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z.; toho však konkurzný súd do termínu súdneho pojednávania nemenoval a ona súdne pojednávanie „opomenula“. Za danej situácie a okolností považovala za nespravodlivé sankcionovať ju ako stranu sporu, ktorou sa stala namiesto úpadcu len z titulu funkcie správkyne konkurznej podstaty, rozsudkom pre zmeškanie.

7. V ďalšom pôvodná žalobkyňa uviedla, že v dôsledku pozastavenia výkonu činnosti správcu dňom 30.04.2021 už v konaní nemohla vystupovať v postavení strany namiesto úpadcu. Zdôrazňujúc, že na súdne pojednávanie nebola riadne predvolaná a poučená o následkoch nedostavenia sa, bola toho názoru, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie predpokladané v ustanovení § 278 písm. a) C.s.p. Okresný súd Bratislava I jej síce v uznesení, ktorým ju odvolal z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu, uložil vykonávať činnosti súvisiace s výkonom tejto funkcie, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu, všetko až do ustanovenia nového správcu, tento

výrok však vnímala ako rozporný s ustanovením § 25 ods. 8 zákona č. 8/2005 Z.z.; správčovskú činnosť totiž môže vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správčov, za ktorú však nemožno považovať osobu s pozastaveným výkonom správčovskej činnosti. Správca zapísaný do zoznamu správčov je považovaný za podnikateľa, ktorý vykonáva sústavnú činnosť za účelom dosahovania zisku, čo osoba s pozastaveným výkonom správčovskej činnosti nemôže splniť. Pôvodná žalobkyňa v tejto súvislosti tiež doplnila, že odo dňa 30.04.2021 vykonáva správčovskú činnosť ako komplementár právnickej osoby 4J správčovská kancelária, k.s.; ide teda o úplne inú formu a iný subjekt, prostredníctvom ktorého vykonáva činnosť správcu. Uvedenú skutočnosť považovala za procesnú podmienku, ktorú možno odstrániť postupom podľa § 161 C.s.p.

8. Pokiaľ išlo o samotný kontumačný rozsudok pôvodná správkyňa uviedla, že tento predstavuje sankciu za pasivitu procesnej strany. Počnúc dňom, kedy bola ustanovená do funkcie vykonávala túto riadne, s odbornou starostlivosťou a po zistení pohľadávky voči žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia ju výzvou zo dňa 16.05.2016 požiadala o jej zaplatenie. Následne poverila advokáta podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a zastupovaním v prebiehajúcom konaní; ten sa síce na prvé pojednávanie nariadené na termín 12.06.2018 (správne má byť 03.07.2018 - pozn. odvolacieho súdu), na ktorom konajúci súd vydal v poradí prvý kontumačný rozsudok, nedostavil, avšak riadne sa ospravedlnil, v dôsledku čoho Krajský súd v Bratislave kontumačný rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Nasledujúce súdne pojednávanie nariadené na 28.04.2020 súd prvej inštancie zrušil z dôvodu epidemiologického opatrenia šírenia nákazy Covid-19, stanoviac nový termín na 28.06.2021, ktoré na žiadosť právneho zástupcu žalovanej odročil na 20.10.2021; tohto sa nezúčastnila. Vzhľadom na pozastavenie výkonu činnosti správcu pritom doručila konajúcemu súdu dňa 01.04.2021 odvolanie splnomocnenia udeleného jej právnomu zástupcovi. Na základe uvedeného mala pôvodná žalobkyňa za to, že v konaní nevystupovala pasívne, a preto, i s ohľadom na dĺžku konania, špecifickosť situácie a jej postavenie, nemôže byť sankcionovaná vydaním kontumačného rozsudku. Právoplatnosťou tohto rozsudku pritom dôjde zásadným spôsobom nielen k porušeniu jej práv ako odvolanej správkyne konkurznej podstaty, ktorej bránila vo výkone funkcie zákonná prekážka, ale i novoustanoveného správcu, vo vzťahu ku ktorému by došlo k odňatiu práva riadne v konaní pokračovať a obhajovať práva veriteľov, a napokon i samotných konkurzných veriteľov. V tomto smere poukázala na právny názor Ústavného súdu Českej republiky vyslovený v náleze sp. zn. I. ÚS 2656/12, majúci za to, že súd prvej inštancie pri vydaní kontumačného rozsudku len formalisticky prihliadal na gramatický výklad ustanovenia § 278 C.s.p., bez zreteľa na jeho účel, zásady civilného sporového konania a povinnosť rozhodovať v súlade s korektívom spravodlivosti.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu pôvodnej žalobkyne uviedla, že pozastavenie činnosti správcu, o ktorom nemal a ani nemohol mať konajúci súd vedomosť, jej nebránila v tom, aby požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na 20.10.2021 z vážnych dôvodov až do doby ustanovenia nového správcu konkurznej podstaty; týmto spôsobom by naplnila znak konania s odbornou starostlivosťou. Pôvodná žalobkyňa nerealizovala ani činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu, na ktorých výkon ju až do doby ustanovenia nového správcu, zaviazal konkurzný súd uznesením zo dňa 16.07.2021. Jej nečinnosťou, konkrétne neospravedlnením sa z nariadeného súdneho pojednávania, napokon došlo k vydaniu kontumačného rozsudku, pre vydanie ktorého boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Jeho vydaním nemohlo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nakoľko k nemu prispela práve pôvodná správkyňa konkurznej podstaty v dôsledku opomenutia termínu súdneho pojednávania. Tým zároveň porušila základné povinnosti správcu vyplývajúce z § 3 zákona č. 7/2005 Z.z., a to vykonávať správčovskú činnosť zodpovedne, svedomito a s odbornou starostlivosťou. Podľa žalovanej pôvodná správkyňa nedôvodne poukazovala na § 8 a § 42 zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré sa vzťahujú na situácie, kedy už je ustanovený nový správca, a zároveň i na inštitút pozastavenia výkonu správčovskej činnosti podľa § 25 zákona č. 8/2005 Z.z., ktorého uplatnenie je v plnej kompetencii ministerstva spravodlivosti SR. V prípade odvolania správcu konkurznej podstaty, ku ktorému úkonu pristupuje konkurzný súd, je tento oprávnený uložiť odvolanému správcovi povinnosť vykonávať naďalej prislúchajúce činnosti v oblasti ochrany majetku, a to v záujme zamedzenia právneho vákuu v situácii, kedy ešte nie je vymenovaný nový správca.

10. Žalovaná nesúhlasila ani s názorom pôvodnej žalobkyne o obmedzení možnosti vydania kontumačného rozsudku, keď tieto sa podľa nej viažu k pasivite sporovej strany, napr. nevyjadrenie sa k žalobe, neúčast' na pojednávaní bez ospravedlnenia. Na ujmu žalovanej nemôže byť to, že súd

prvej inštancie nekonal bezodkladne a prvé pojednávanie vytýčil až po dvoch rokoch od podania žaloby a ani to, že pôvodná žalobkyňa neočakávala určité prezumované situácie; súd prvej inštancie preto oprávnenne pristúpil k vydaniu kontumačného rozsudku, keď na jeho vydanie boli splnené všetky zákonné podmienky.

11. Podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 28.12.2021 pôvodná žalobkyňa oznámila svoj vstup do konania ako intervenientka na strane žalobcu (ďalej pôvodná správkyňa konkurznej podstaty alebo pôvodná žalobkyňa označená aj ako „intervenientka“) uvádzajúc, že na schôdzi veriteľov dňa 15.10.2021 bol zvolený nový správca konkurznej podstaty úpadcu - T. H. P., ktorého konkurzný súd ustanovil do funkcie uznesením zo dňa 01.12.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 237/2021 dňa 10.12.2021 (t.j. po vydaní kontumačného rozsudku - pozn. odvolacieho súdu).

12. Intervenientka následne reagovala na vyjadrenie žalovanej podaním zo dňa 17.01.2022, v ktorom zopakovala, že počnúc od 30.04.2021 mala pozastavený výkon správcovskej činnosti, a teda v zmysle § 25 ods. 8 zákona č. 8/2005 Z.z. nemohla túto vykonávať, čím jej zaniklo i postavenie procesnej strany v prebiehajúcom konaní. Tou je v prípade súdneho konania týkajúceho sa majetku podliehajúceho konkurzu iba správca konkurznej podstaty, ktorý post po dátume 30.04.2021 už nezastávala, nakoľko nebola zapísaná v zozname správcov; iná osoba ako správca v zmysle zákona č. 8/2005 Z.z. pritom nemôže byť správcom konkurznej podstaty podľa ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. Pokiaľ žalovaná poukazovala na povinnosti uložené konkurzným súdom v uznesení zo dňa 16.07.2021, tieto podľa intervenientky nemali za následok obnovenie jej funkcie správcu; navyše, konkurzný súd jej v rozpore s § 42 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. neudelil žiadne oprávnenia, z čoho vyvodila, že nemohla požiadať o odročenie súdneho pojednávania a ani vystupovať ako žalobca. V ďalšom intervenientka zotrvala na tom, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, konkrétne stanovené v § 278 písm. a) C.s.p., nakoľko novoustanovený správca nebol na pojednávanie dňa 20.10.2021 riadne a včas predvolaný. Konajúci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil odvolanému, ako i novoustanovenému správcovi konkurznej podstaty uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Žalovaná v reakcii v podaní zo dňa 08.08.2022 mala za to, že konkurzný súd v uznesení zo dňa 16.07.2021 vymedzil intervenientke ako odvolanej správkyňi v súlade s § 42 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. pôsobnosť, ktorú mala vykonávať až do ustanovenia nového správcu tak, aby nebol narušený riadny priebeh konkurzu; rozsah tejto činnosti pritom stanovil veľmi široko, bez potreby vyňať, príp. uviesť jednotlivé čiastkové oprávnenia, ktoré mala vykonávať. Na uvedenom základe mala intervenientka minimálne zaslať konajúcemu súdu oznámenie o prekážke, pre ktorú sa nemohla dostať na súdne pojednávanie, čo by bolo možné považovať za ospravedliteľný dôvod neúčasti na súdnom pojednávaní. V prípade prijatia intervenientkinej argumentácie by táto nemohla podať také ospravedlnenie, ale súčasne ani urgencie a návrhy na zvolanie veriteľského výboru v konkurznom konaní.

14. Intervenientka v podaní zo dňa 08.11.2022 nesúhlasila s výkladom ustanovení zákona č. 8/2005 Z.z. a č. 7/2005 Z.z. prezentovanom žalovanou, majúc za to, že v prípade pozastavenia výkonu správcovskej činnosti v zmysle § 25 ods. 8 zákona č. 8/2005 Z.z. túto činnosť správca nemôže vykonávať. Konkurzný súd bol pri jej odvolaní z funkcie správkyne konkurznej podstaty oprávnený v zmysle § 42 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. uložiť jej povinnosť vykonávať určité činnosti, avšak neudelil jej žiadne oprávnenia, a teda v ďalšom nemohla vystupovať ako žalobca v prebiehajúcom konaní a ani požiadať o odročenie súdneho pojednávania. Pokiaľ išlo o urgencie konkurzného súdu a žiadosti o zvolanie schôdze veriteľov, tieto vykonala hneď po pozastavení správcovskej činnosti. Podľa mienky intervenientky jedinou skutočnosťou zakladajúcou účasť správcu na konaní týkajúceho sa majetku, ktorý podlieha konkurzu, je práve okolnosť, že ide o správcu v zmysle zákona č. 8/2005 Z.z., čo v danom prípade nebolo naplnené; po dátume 30.04.2021 nebola a ani nemohla byť stranou sporu, keďže už ako fyzická osoba - správca nebola zapísaná v zozname správcov. Konajúci súd preto pochybil, keď nedoručil predvolanie na súdne pojednávanie strane sporu, t.j. novému správcovi, považujúc túto okolnosť za ospravedliteľný dôvod neúčasti na nariadenom súdnom pojednávaní. Konkurzný súd viacnásobne porušil ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z., čo však nemôže byť pripísané na jej ľarchu. Ak by totiž tento súd konal v medziach zákona, nebola by potrestaná kontumačným rozsudkom, pri vydaní ktorého súd prvej inštancie nebral do úvahy jeho účel a neprihliadal ani na korektív spravodlivosti. Podľa intervenientky dôjde nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie nielen k zásadnému porušeniu jej práv, keď jej vo výkone funkcie správkyne konkurznej podstaty bránila zákonná

prekážka, ale i práv novoustanoveného správcu, ktorému by tak bola odňatá možnosť riadne pokračovať v konaní a obhajovať práva veriteľov; napokon budú ohrozené i práva samotných konkurzných veriteľov, ktorých záujmy a nároky riadne ustanovený správca chráni. Zdôrazňujúc, že prioritou súdneho konania je ochrana práv jeho účastníkov (strán sporu), ktorí sa na jeho vedení chcú aktívne zúčastniť, by podľa intervenientky bolo krajne nespravodlivé, ak by kontumačný rozsudok nebol zrušený z dôvodov hodných ospravedlnenia.

15. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 05.09.2022, č.k. 16C/203/2016-295, návrh zo dňa 26.11.2021 na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, vydaného Okresným súdom Bratislava III dňa 20.10.2021, č.k. 16C/203/2016-200, zamietol, keď v súlade s ustanovením § 281 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. dospel k záveru, že pôvodná žalobkyňa, vystupujúca už ako intervenientka, nepreukázala ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškala súdne pojednávanie vo veci; za taký treba považovať len okolnosti, ktoré nastali na jej strane neočakávane a boli príčinou, pre ktorú sa nemohla dostaviť na nariadené súdne pojednávanie, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť.

16. Konajúci súd vychádzal z toho, že pôvodná správkyňa konkurznej podstaty namietala, že v čase meritórneho rozhodovania už bola uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.07.2021, sp. zn. 8K/7/2014, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 141/2021, odvolaná z funkcie správkyne, pričom ešte predtým podaním zo dňa 01.04.2021 odvolala plnú moc udelenú právnomu zástupcovi práve z dôvodu, že na jej mieste mal v konaní vystupovať už novoustanovený správca. Predmetné podanie, datované a doručené konajúcemu súdu dňa 01.04.2020, t.j. ešte predtým ako jej ministerstvo spravodlivosti SR pozastavilo správcovskú činnosť, však neobsahovalo žiadnu informáciu o prípadnom odvolaní z funkcie správkyne konkurznej podstaty, ku ktorému úkonu pristúpil konkurzný súd až uznesením zo dňa 16.07.2021. V predmetnom uznesení jej súčasne uložil povinnosť vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu, a to až do ustanovenia nového správcu; ten bol menovaný do funkcie až uznesením zo dňa 01.12.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 237/2021, t.j. po vydaní kontumačného rozsudku. Vzhľadom na to, že pôvodná žalobkyňa neoznámila odvolanie z funkcie správcu, pričom až do času ustanovenia nového správcu mala za úpadcu konať, mohla podľa mienky konajúceho súdu zabrániť vydaniu rozsudku pre zmeškanie tým, že by sa dostavila na súdne pojednávanie alebo požiadala o jeho odročenie; sama pritom musela disponovať i správcovským spisom, do ktorého mala podľa vlastného tvrdenia založiť i predvolanie na súdne pojednávanie vo veci, keďže ho nemohla v tom čase odovzdať novému správcovi, ustanovenému do funkcie až po vydaní kontumačného rozsudku.

17. Na uvedenom základe súd prvej inštancie uzavrel, že pôvodná správkyňa predloženými listinnými dôkaznými prostriedkami hodnoverným spôsobom nepreukázala existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškala súdne pojednávanie vo veci dňa 20.10.2021, na ktorom vyhlásil kontumačný rozsudok podľa § 278 C.s.p.; nepreukázala tak dôvody na jeho zrušenie a nariadenie nového pojednávania, a preto jej návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 20.10.2021, č.k. 16C/203/2016 - 200, zamietol.

18. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie nový správca konkurznej podstaty, vystupujúci ako žalobca (ďalej len „žalobca“). Zdôrazňujúc, že zodpovedá len za úkony od jeho účinného ustanovenia do funkcie, ktoré nastalo zverejnením uznesenia konkurzného súdu v Obchodnom vestníku č. 237/2021 dňa 10.12.2021, opravný prostriedok považoval za nástroj obnovenia konania a následného vymáhania pohľadávky, ktorá je jeho predmetom. Súd prvej inštancie kontumačným rozsudkom príliš tvrdo aplikoval právo, nezohľadňujúc osobitné postavenie správcu konkurznej podstaty, ktorý sa len snažil vymôcť pohľadávku a získať finančné prostriedky na uspokojenie konkurzných veriteľov, v ktorých záujme napokon i pôvodná správkyňa začala spor. Žalobca v kontexte nálezu Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 2656/12, mal za to, že pôvodná správkyňa aktívne uplatňovala procesné práva v celom konaní, a preto uplatneným postupom mu súd prvej inštancie odňal možnosť konať, čo je nepochybne ospravedlniteľným dôvodom a okolnosťou, pre ktorú je nevyhnutné napadnutý rozsudok pre zmeškanie zrušiť a nariadiť vo veci pojednávanie.

19. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie i intervenientka (pôvodná žalobkyňa) z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Konajúcemu súdu vytykala, že sa nezaoberala a nevysporiadala s argumentami a dôkazmi, ktoré zjavne predstavovali ospravedlniteľné dôvody pre zrušenie kontumačného rozsudku. Zopakovala, že po dátume 30.04.2021 nebola a ani

nemohla byť stranou sporu, keďže už ako fyzická osoba - správca nebola zapísaná v zozname správcov; konajúci súd preto pochybil, keď nedoručil predvolanie na súdne pojednávanie strane sporu, považujúc túto okolnosť za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom súdnom pojednávaní.

20. Podľa mienky intervenientky konkurzný súd viacnásobne porušil ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z., čo však nemôže byť pripísané na jej ľarchu. Ak by totiž tento súd konal v medziach zákona, nebola by potrestaná kontumačným rozsudkom, pri vydaní ktorého súd prvej inštancie nebral do úvahy jeho účel a neprihliadal ani na korektív spravodlivosti. Podľa intervenientky dôjde nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie nielen k zásadnému porušeniu jej práv, keď jej vo výkone funkcie správkyne konkurznej podstaty bránila zákonná prekážka, ale i práv novoustanoveného správcu, ktorému by tak bola odňatá možnosť riadne pokračovať v konaní a obhajovať práva veriteľov; ohrozené budú i práva samotných konkurzných veriteľov, ktorých záujmy a nároky riadne ustanovený správca chráni. Zdôrazňujúc, že prioritou súdneho konania je ochrana práv jeho účastníkov (strán sporu), ktorí sa na jeho vedení chcú aktívne zúčastniť, by podľa intervenientky bolo krajne nespravodlivé, ak by kontumačný rozsudok nebol zrušený z dôvodov hodných ospravedlnenia.

21. Súd prvej inštancie sa podľa nej v odôvodnení napadnutého uznesenia zaoberal iba s dôvodmi uvedenými v bodoch 20. a 21., tieto nesprávne vyhodnotil a následne i nesprávne právne posúdil, keďže nezohľadnil, že 1/ už v čase doručenia predvolania na súdne pojednávanie nebola povinná vykonávať tie činnosti správcu uložené uznesením konkurzného súdu, 2/ doručením uznesenia o odvolaní z funkcie správkyne konkurznej podstaty a vymedzením rozsahu vykonávaných činností nedošlo k obnove tejto funkcie, ktorá okolnosť nemala za následok jej účasť na konaní, a 3/ nemohla vydaniu kontumačného rozsudku zabrániť, keďže už nebola stranou sporu, a teda ani nemohla požiadať o odročenie súdneho pojednávania. Vzhľadom na túto situáciu neboli splnené predpoklady na vydanie kontumačného rozsudku, ktorý predstavuje krajnú možnosť pri pasivite sporovej strany; uvedené skutočnosti predstavujú zároveň ospravedlniteľný dôvod pre jeho zrušenie. Na uvedenom základe navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považovala ním uvádzané skutočnosti za neodôvodnené. Bolo zjavné, že konkurzný súd v uznesení zo dňa 16.07.2021 uložil pôvodnej správkyňi vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu; tieto povinnosti si zjavne nespĺnila, v dôsledku čoho odňala možnosť uspokojiť konkurzných veriteľov. Pôvodná správkyňa mala teda postupovať tak, aby dosiahla ochranu práv veriteľov. Za nedôvodný žalovaná hodnotila poukaz žalobcu na nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 2656/12, keďže v danej veci išlo o hospitalizáciu osoby, ktorá sa práve z tohto dôvodu nedostavila na vytyčené súdne pojednávanie. V prejednávanej veci však objektívne nedošlo k takej závažnej a nepredvídateľnej skutočnosti, ktorá by ospravedlňovala neúčasť pôvodnej správkyne na súdnom pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie vyhlásil kontumačný rozsudok; táto totiž od 28.06.2021 disponovala predvolaním na pojednávanie, ktoré založila do administratívneho spisu za účelom jeho odovzdania novému správcovi; nový správca pritom bol ustanovený do funkcie až dňa 10.12.2021. Na jej strane tak neexistoval ospravedlniteľný dôvod pre zrušenie kontumačného rozsudku. Na uvedenom základe žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

23. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu intervenientky označila ňou uvádzané dôvody za irelevantné, keďže nimi len zotrvala na svojich predchádzajúcich argumentoch. Konajúci súd sa zaoberal predstretými dôvodmi pre zrušenie kontumačného rozsudku a tieto riadne vyhodnotil. V ďalšom zdôraznila, že v čase prevzatia predvolania na súdne pojednávanie bola intervenientka riadnym správcou konkurznej podstaty, a preto konajúci súd nijako nepochybil, keď jej zásielku s predvolaním doručil; nemal totiž možnosť akej inej osobe adresovať predmetné predvolanie na pojednávanie. Po odvolaní z funkcie správkyne konkurznej podstaty pritom intervenientka vystupovala ako odvolaný správca, ktorému konkurzný súd uložil povinnosti; bolo potom na nej, aby preukázala vážny dôvod brániaci jej v účasti na súdnom pojednávaní; v tomto smere však ostala pasívna. I keď teda mala intervenientka možnosť ozrejmiť vzniknutú situáciu, neurobila žiaden krok, okrem založenia predvolania na súdne pojednávanie do správcovského spisu, čím odňala možnosť novému správcovi a veriteľom na spravodlivé súdne konanie. Na uvedené pritom nemal vplyv poukaz intervenientky na porušenie zákonných povinností zo strany konkurzného súdu, ani na administratívne pochybenie konajúceho súdu pri vydaní v poradí prvého rozsudku pre zmeškanie; ten bol totiž odvolacím súdom zrušený. Zároveň

nemôže namietat' rozpor kontumačného rozsudku so zásadami právneho štátu, keď ho zavinila práve svojim pochybením. Vydaním kontumačného rozsudku, pri ktorom, so zreteľom na znenie § 278 C.s.p., nemá súd možnosť úvahy, neboli porušené práva tak pôvodnej správkyne, novoustanoveného správcu, ani konkurzných veriteľov. Na uvedenom základe žalovaná navrhla odvolanie intervenientky zamietnuť a napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu potvrdiť.

24. Intervenientka v reakcii na vyjadrenie žalovanej zopakovala doteraz uvádzané skutočnosti. Nad ich rámec uviedla, že ak by bola stranou sporu, a teda riadnym správcom konkurznej podstaty, dostavila by sa na súdne pojednávanie, prípadne by sa z neho ospravedlnila, keďže počas trvania sporu si riadne plnila všetky procesné povinnosti. Ak by mala naďalej vykonávať funkciu správcu, túto by vykonávala ako fyzická osoba, aj ako právnická osoba, čo však nie je možné a bolo by to v priamom rozpore so zákonom. Vo vzťahu k zasielaniu urgencií konkurznému súdu a žiadostí o zvolanie schôdze veriteľov mala za to, že išlo o úkony, na ktoré bola ako odvolaná správkyňa oprávnená. Vzhľadom na to, že tieto úkony vykonala z pozície odvolaného správcu, nemohla ďalej vystupovať ako správca konkurznej podstaty v zmysle zákona č. 8/2005 Z.z., resp. zákona č. 7/2005 Z.z. Intervenientka zotrvala na tom, že v danej veci neboli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku.

25. Odvolací súd preskúmal a prejednal najprv odvolanie žalobcu a intervenientky, s ktorým žalobca prejavil súhlas (podanie na č.l. 386), proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 05.09.2022, č.k. 16C/203/2016-295, ktorým zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že ich odvolania nie sú dôvodné.

26. Podľa § 281 ods. 1 C.s.p. ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

27. Podľa § 281 ods. 2 C.s.p. návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

28. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení posudzoval návrh pôvodnej žalobkyne a správkyne konkurznej podstaty úpadcu, teraz intervenientky, na zrušenie kontumačného rozsudku podľa príslušných ustanovení § 281 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. Je pritom zrejmé, že táto sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedela najneskôr dňa 15.11.2021, kedy prevzala jeho písomné vyhotovenie; treba podotknúť, že súd prvej inštancie nemal v danom čase akej inej osobe doručovať zásielku s kontumačným rozsudkom. Pokiaľ išlo o konkrétne dôvody, pôvodná správkyňa považovala za rozhodujúce to, že jej ministerstvo spravodlivosti SR pozastavilo dňa 30.04.2021 výkon správcovskej činnosti, čo vnímala ako zákonnú prekážku pre jej ďalší výkon, pre ktorú ju následne konkurzný súd uznesením zo dňa 16.07.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 141/2021 dňa 23.07.2021, odvolal z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu a poveril ju výkonom činností súvisiacich s funkciou správcu. V nadväznosti na to očakávala ustanovenie nového správcu, pre ktorého pripravila správcovský spis, vložiac do neho i predvolanie na súdne pojednávanie, ktoré riadne prevzala dňa 28.06.2021; k menovaniu nového správcu do času súdneho pojednávania dňa 20.10.2021 nedošlo a ona termín ústneho pojednania veci opomenula.

29. Hodno uviesť, že konštantná judikatúra zaujala jednoznačný právny názor, podľa ktorého nemožno zamieňať procesný inštitút odvolania proti rozsudku pre zmeškanie s návrhom na jeho zrušenie podľa § 281 ods. 1 C.s.p., hoci účelom oboch inštitútov je snaha o zrušenie kontumačného rozsudku. Právna úprava týkajúca sa návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pre existenciu ospravedlniteľného dôvodu vychádza z prezumpcie správnosti samotného rozsudku. Predpokladá, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 C.s.p., s tým, že na strane žalobcu nastali také okolnosti, ktoré konajúcemu súdu nemohli byť v čase jeho vydania objektívne známe a ktoré žalobcovi bránili dostaviť sa na súdne pojednávanie (hoci to mal v úmysle) a svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd teda nie je oprávnený skúmať správnosť záverov o splnení predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko k tomu slúži odvolanie proti tomuto rozsudku, v ktorom konaní odvolací súd nemôže skúmať, či možno rozsudok pre zmeškanie zrušiť z ospravedlniteľného dôvodu (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33Cdo 2031/2016). Inak povedané, nemožno zamieňať ospravedlniteľný dôvod

zmeškania pojednávania na strane jednej s posudzovaním predpokladov pre vydanie kontumačného rozsudku, ktorých existencia je predmetom odvolacieho konania na podklade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie (k tomu rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 28 Cdo 188/2015, sp. zn. 26 Cdo 355/2016, sp. zn. 33Cdo 2031/2016).

30. Pokiaľ ide o samotný dôvod zrušenia rozsudku pre zmeškanie, charakter ospravedlniteľného dôvodu majú nielen udalosti objektívneho charakteru (napríklad zdravotná indispozícia, meškanie dopravného prostriedku použitého na prepravu na pojednávanie súdu alebo technická závada na motorovom vozidle použitom z rovnakého dôvodu), ale i okolnosti stranou sporu, príp. jej zástupcom, spôsobené alebo inak zavinené, ak je možné ich v danej situácii považovať, so zreteľom na okolnosti prípadu a pomery strany sporu, za dôvod na ospravedlnenie zmeškania súdneho pojednávania.

31. Vychádzajúc z návrhu pôvodnej žalobkyne (teraz intervenientky) treba prisvedčiť konajúcemu súdu, že ňou uvádzané skutočnosti nespĺňali atribúty ospravedlniteľného dôvodu pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Je zrejme, že o existencii ňou tvrdenej prekážky brániacej jej v účasti na súdnom pojednávaní, či už v podobe pozastavenia výkonu správcovskej činnosti, odvolania z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu a poverenia ju výkonom činnosti správcu až do menovania nového správcu, alebo jeho neustanovenia do tejto funkcie, mala vedomosť a tieto jej boli objektívne známe pred súdnym pojednávaním, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol kontumačne, pričom jej nič nebránilo v tom, aby ich existenciu konajúcemu súdu oznámila spolu s prípadným ospravedlnením z pojednávania. Ako uviedol odvolací súd vyššie charakter ospravedlniteľného dôvodu majú len také okolnosti, ktoré nastali nepredvídateľne, neočakávane a boli príčinou, že sa strana sporu, príp. jej zástupca, nemohla na nariadené súdne pojednávanie dostaviť a svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť. V intenciách uvedeného, nemožno za ospravedlniteľný dôvod považovať pôvodnou žalobkyňou uvádzané okolnosti, ktoré jej boli známe vopred, t.j. v dostatočnom časovom predstihu pred termínom súdneho pojednávania, i keď by jej tieto mohli prípadne znemožňovať účasť na tomto pojednávaní, ak jej nič nebránilo vo včasnom ospravedlnení neprítomnosti na ňom (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obdo 26/2019, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 53/2020). Nemožno pritom prehliadnuť, že skutočným dôvodom jej neúčasti na súdnom pojednávaní bolo faktické „opomenutie“ termínu ústneho prejednania veci, resp. „spoliehanie sa“, že tohto sa zúčastní už nový správca konkurznej podstaty, čo možno vnímať ako pochybenie subjektívneho charakteru, ktoré však samo o sebe nezakladá dôvod pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie v intenciách § 281 ods. 1 C.s.p.; o to viac, pokiaľ mala pôvodná žalobkyňa v konaní vystupovať za účelom ochrany práv veriteľov konkurzného konania, čo napokon sama viackrát zdôrazňovala.

32. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou pôvodnej žalobkyne (intervenientky), že potom ako jej bol pozastavený výkon správcovskej činnosti, resp. po odvolaní z funkcie správkyne už nebola oprávnená požiadať o odročenie súdneho pojednávania a ani vykonávať iné procesné úkony v tomto smere. Z obsahu súdneho spisu totiž vyplýva, že konkurzný súd ju síce uznesením zo dňa 16.07.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 141/2021 dňa 23.07.2021, odvolal z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu, avšak súčasne jej výslovne uložil vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu, a to až do ustanovenia nového správcu. Je teda zrejme, že pôvodná žalobkyňa bola poverená výkonom všetkých kompetencií prislúchajúcich správcovi konkurznej podstaty (tzv. správca ad hoc), do ktorých rámca nepochybne spadá i oprávnenie oznámiť zásadné skutočnosti brániace jej v účasti na prejednaní veci; ide o úkon zameraný na ochranu majetku podliehajúceho konkurzu. Hodno dodať, že k takému procesnému úkonu mohla pôvodná žalobkyňa pristúpiť i dodatočne, t.j. v dňoch nasledujúcich po súdnom pojednávaní, a nie až po doručení kontumačného rozsudku znejúceho v jej neprospech.

33. Vo vzťahu k odvolaniu plnej moci udelenej advokátovi T.. V., odvolací súd musel prisvedčiť konajúcemu súdu, že k nemu pôvodná správkyňa konkurznej podstaty pristúpila podaním doručeným mu dňa 01.04.2020, t.j. viac ako rok predtým ako jej bol pozastavený výkon správcovskej činnosti, resp. bola z funkcie správkyne konkurznej podstaty odvolaná; táto okolnosť preto nemala na účely konania o návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku právny význam. K predmetnému úkonu pritom pristúpila z dôvodu, že bola sama zapísaná v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Bez právneho významu vyhodnotil odvolací súd i poukaz pôvodnej žalobkyne (intervenientky) na viacnásobné porušenie ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z., resp. zákona č. 8/2005 Z.z. zo strany konkurzného súdu, ktoré mala namietat' v prvom rade v konkurznom konaní. Zároveň je nutné zdôrazniť,

že otázkami, kto je správcom konkurznej podstaty, za akých okolností môže dôjsť k jeho zmene, t.j. k odvolaniu z funkcie a k povereniu inej osoby výkonom jeho funkcie, sa môže zaoberať jedine konkurzný súd; keďže rozhodovanie o týchto skutočnostiach prináleží jedine konkurznému súdu, nemožno ho nahrádzať, ani preskúmať jeho (ne)správnosť v inom, osobitnom konaní. Pokiaľ v ďalšom pôvodná žalobkyňa (intervenientka) vytýkala konajúcejmu súdu nedostatok podmienok pre vyhlásenie kontumačného rozsudku, skúmanie ich existencie je predmetom odvolacieho prieskumu na podklade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie.

34. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a na jeho základe odvolací súd, v názorovej zhode so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobca a ani intervenientka v odvolaní neuviedli žiaden taký ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 281 ods. 1 C.s.p., pre ktorý pôvodná žalobkyňa zmeškala súdne pojednávanie dňa 20.10.2021, majúci za následok zrušenie kontumačného rozsudku. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správne.

35. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca i intervenientka v rámci argumentácie poukazovali na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, ide o rozhodnutia súdu cudzieho štátu, ktorými všeobecné súdy nie sú viazané. Navyiac, tieto vychádzali z odlišnej skutkovej situácie a procesnoprávnej úpravy (väzba na § 154b ods. 4 O.s.ř).

36. Následne odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, podané v tom čase pôvodnou žalobkyňou, proti rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

37. Podľa § 278 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

38. Podľa § 355 ods. 1 C.s.p. proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyučuje.

39. Podľa § 356 písm. b) C.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

40. Podľa § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

41. Rozsudok pre zmeškanie podľa § 278 C.s.p. je procesný inštitút, ktorého účelom je zrýchliť civilné sporové konanie v situácii, keď sa žalujúca strana, hoci riadne a včas predvolaná na súdne pojednávanie, tohto pojednávania nezúčastní, pričom bola poučená o možnosti rozhodnutia kontumačne. V takom prípade na návrh žalovaného súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie. Proti rozsudku pre zmeškanie nie je odvolanie prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

42. Vychádzajúc z obsahu spisu je nesporné, že pôvodná žalobkyňa neospravedlnila svoju neprítomnosť na súdnom pojednávaní dňa 20.10.2021, s jeho začiatkom o 10,30 hod., predvolanie na ktoré jej bolo, spolu s poučením o následku nedostavenia sa na predmetné pojednávanie, vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie, riadne doručené dňa 28.06.2021, t.j. v čase, kedy vykonávala funkciu správkyni konkurznej podstaty úpadcu. Súd prvej inštancie preto nepochybil, keď na návrh žalovaného rozhodol v zmysle § 278 C.s.p. rozsudkom pre zmeškanie a žalobu v celom rozsahu zamietol. Ako uviedol odvolací súd vyššie na uvedené nemala vplyv skutočnosť, že ministerstvo spravodlivosti SR pozastavilo pôvodnej žalobkyňi výkon správcovskej činnosti, resp. že ju konkurzný súd odvolal z funkcie správkyni konkurznej podstaty, keďže jej uložil povinnosť vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä týkajúce sa správy a ochrany majetku podliehajúceho konkurzu, a to až do doby ustanovenia nového správcu; táto okolnosť nastala zverejnením uznesenia konkurzného súdu v Obchodnom vestníku č. 237/2021 dňa 10.12.2021. Je teda zrejmé, že pôvodná žalobkyňa bola v čase súdneho pojednávania dňa 20.10.2021 výslovne poverená výkonom všetkých kompetencií

prislúchajúcich správcovi konkurznej podstaty (tzv. správca ad hoc), a teda oprávnená konať. Prijatím jej argumentácie by mohla nastať situácia, že v medziobdobí od odvolania správcu konkurznej podstaty konkurzným súdom do ustanovenia nového by nebola zabezpečená žiadna ochrana práv úpadcu (príp. veriteľov), ktorý po vyhlásení konkurzu na jeho majetok už nemôže v spore týkajúceho sa tohto majetku, vystupovať sám ako procesná strana. Odvolací súd je toho názoru, že práve za účelom ochrany jeho práv a záujmov pristúpil konkurzný súd k povereniu pôvodnej žalobkyne vykonávať tie kompetencie patriace správcovi, ktoré táto „opomenutím“ termínu súdneho pojednávania neuskutočnila.

43. Vzhľadom na to, že rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít dovodila, že pri rozhodovaní kontumačnou formou, vrátane rozsudku podľa § 278 C.s.p., je potrebné, okrem kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok, brať zreteľ i na konkrétne okolnosti sporu a zohľadniť i dĺžku trvania sporu, jeho priebeh, vykonané dokazovanie, procesnú aktivitu sporových strán, na ktorých nesplnenie poukazovala v odvolaní i pôvodná žalobkyňa (intervenientka), odvolací súd udáva, že v danej veci išlo síce o spor, ktorý začal v roku 2016 a bolo o ňom prvý krát rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 03.07.2018, č.k. 16C/203/2016-116, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, avšak okrem písomných vyjadrení oboch procesných strán v ňom nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Len samotné vyjadrenie sa k odporu proti platobnému rozkazu, prípadne splnenie povinností v zmysle § 167 C.s.p. stranou sporu, nemožno považovať za takú procesnú aktivitu, tu pôvodnej žalobkyne, ktorá by bez ďalšieho vylučovala možnosť vydania kontumačného rozsudku.

44. Keďže prípustnosť odvolania proti kontumačnému rozsudku zakladá len absencia predpokladov pre jeho vydanie, a preto nestačí len tvrdenie, že niektorý z predpokladov pre tento spôsob rozhodnutia nebol splnený, po zistení, že v skúmanej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 C.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie treba v zmysle § 356 písm. b) C.s.p. považovať za rozsudok, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu, ktorý ako novoustanovený správca konkurznej podstaty nahradil pôvodnú žalobkyňu, v zmysle § 386 písm. c) C.s.p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

45. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 (v časti konania o odvolaní proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie, v ktorom bola žalovaná úspešná proti žalobcovi a intervenientke), § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s článkom 4 C.s.p. (v časti konania o odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie, v ktorom bola žalovaná úspešná proti žalobcovi) a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá mala úspech, priznal proti žalobcovi a intervenientke plnú náhradu trov odvolacieho konania.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).